

[Charlotte Antonsen]

På den anden side må man jo så sige, at der er alle muligheder for, at eksperter kan lave alle de suverænitetundersøgelser, de ønsker, for retten til fri forskning på de højere læreanstalter giver rigelige muligheder for at gennemarbejde unionstraktaten.

Det er vigtigt for Venstre, at vi i stedet koncentrerer os om indholdet af Den Europæiske Union. Al den snakken udenom tyder på frygt for en egentlig diskussion om indholdet af traktaten.

Annette Just (FP):

Man kan blive helt rørt, når man hører den lovprisning af alle disse uvildige jurister, der er ansat i Justitsministeriet, navnlig når man ser, hvad det så er for et fint notat, vi har fået den 4. marts. Der står bl.a. – hvis man når så langt – på side 38, at ændringer i artikel 1-3 og artikel 3 A vil kunne tænkes at bevirke en vis udvidelse af EF's beføjelser, og man fortsætter:

»Når dette sammenholdes med, at det ikke er ganske utvivlsomt, i hvilket omfang den gældende EØF-traktat giver hjemmel til at udfærdige retsakter på flere af de nye områder i artikel 3 og 3 A, er det Justitsministeriets sammenfattende vurdering, at man i den foreliggende situation bør anvende proceduren i grundlovens § 20.«

Så langt, så godt – indtil man giver sig til at læse, hvad der reelt står i artikel 3 og 3 A. Der står altså, at de ting, som vil komme ind under EF-unionen og derved flertalsafgørelser, er det sociale og arbejdsmæssige område, herunder en europæisk socialfond, styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed, indførelse af en miljøpolitik osv. Listen er i virkeligheden uendelig, fordi næsten alt kan puttes ind under de tyve områder, der er indføjet bare i artikel 3.

Er der dog ingen, der kan se, at det er nødvendigt, at vi får nogle reelt uvildige til at se på, hvor meget suverænitet vi afgiver? Jeg medgiver, at regeringen har sagt, at vi vil holde folkeafstemningen efter § 20, men vi giver ikke reel oplysning til borgerne, hvis vi ikke siger, hvor meget der herefter kommer under Bruxelles' kommando.

Duetoft (CD):

I CD har vi aldrig været bange for oplysning om EF og heller ikke for vurderinger af, hvad der foregår i EF. Vi mener faktisk, at EF er så

godt, at det godt kan tåle en grundig undersøgelse. Vi er derfor enige i formålet med SF's forslag i den forstand, at vi gerne vil have så mange vurderinger og så meget information ud om dette her som overhovedet muligt; men vi tror ikke på, at man vil undgå en kæmpelang diskussion om, hvem der er uvildige jurister.

For det første mener vi altså, at det arbejde, der er gjort fra Justitsministeriets side, er godt, og dernæst er vi ret sikre på, at udvælgelsen af nogle såkaldt uvildige jurister vil blive ét stort slagsmål, der vil vare helt fra nu af og frem til folkeafstemningen, med et evigt skænderi om, hvorvidt den ene gruppe eller den anden gruppe skulle være hørt.

Derfor kan vi ikke medvirke til beslutningsforslag nr. B 77, men da vi stadig væk er tilhængere af, at der kommer så meget information og så mange vurderinger frem som muligt, vil vi da godt opfordre til, at man f.eks. bruger nogle af de oplysningspenge, vi i Markedsudvalget har vedtaget at bruge, på den slags oplysning fra nogle organisationers side. Vi synes da også, at partier, som ønsker det, kan bruge nogle af deres midler til at inddrage ekspertise og lave de undersøgelser. Det er udmærket, hvis man gør det på den måde.

Men at regeringen skulle til at lave en sådan uvildig undersøgelse, tror vi ikke på. Vi tror, at regeringen tror på det juridiske grundlag, der ligger i Justitsministeriets redegørelse, og derfor vil det være meget svært bagefter at gå ud og sige: Vi skal for resten have nogle jurister, som måske siger noget andet.

Vi kan altså ikke medvirke til SF's forslag. Vi vil gerne medvirke til diskussionen om alle disse ting, men den model, som SF har valgt, kan vi ikke støtte.

Niels Helveg Petersen (RV):

For Folketinget og offentligheden foreligger der til hjælp ved vurderingen af unionstraktaterne Justitsministeriets omfattende notat. Det er min vurdering – og den er jo også kommet til udtryk fra den fremmeste sagkundskab på statsrettens område – at Justitsministeriets notat er god, ordentlig og nærende jura. Det er en udmærket redegørelse for unionstraktatens forhold til §§ 19 og 20 i den danske grundlov.

Det er ikke ensbetydende med, at der ikke kan stilles supplerende og uddybende spørgsmål. Det kan der, og jeg har selv en række